

Bakit Ipinatupad ni Propeta Muhammad ang Parusa sa Pangangalunya Habang Pinatawad ni Kristo ang Babaeng Nangangalunya?

May pagkakasunduan sa pagitan ng Hudaismo, Kristiyanismo, at Islam tungkol sa pagpapataw ng mabigat na parusa sa kasalanang pangangalunya.[223] (Lumang Tipan, Levitico 20: 10–18).

Sa Kristiyanismo, pinatindi ni Kristo ang kahulugan ng pangangalunya, hindi lamang sa pisikal na gawain, kundi pati na rin sa mental na pagnanasa. Ipinagbawal ng Kristiyanismo ang mga nangangalunya na magmana ng Kaharian ng Diyos at wala silang ibang hantungan kundi ang walang hanggang kaparusahan sa impiyerno. Ang parusa sa mga nangangalunya sa buhay na ito ay ayon sa Batas ni Moises, na ang ibig sabihin ay pagbato hanggang mamatay. (Bagong Tipan, Mateo 5: 27–30; 1 Corinto 6: 9–10; Juan 8: 3–11).

Inaamin ng mga iskolar ng Bibliya ngayon na ang kuwento ng pagpapatawad ni Kristo sa babaeng nangangalunya ay wala sa pinakamatandang mga manuskrito ng Ebanghelyo ni Juan, at ito ay idinagdag lamang kalaunan, ayon sa modernong mga salin. Higit sa lahat, ipinahayag ni Kristo sa simula ng kanyang pangangaral na hindi siya dumating upang sirain ang Batas ni Moises at ng mga propeta, at mas madali pang maglaho ang langit at lupa kaysa mawala ang isang tuldok mula sa Batas ni Moises. (Lucas 16: 17). Kaya't hindi maaaring sirain ni Kristo ang Batas ni Moises sa pamamagitan ng pagpapatawad sa babaeng nangangalunya nang walang parusa.

Ipinapatupad ang parusa sa pangangalunya sa pamamagitan ng patotoo ng apat na saksi na naglalarawan ng insidente ng pangangalunya upang kumpirmahin ang pagganap nito, hindi lamang sa pagkakaroon ng isang lalaki at babae sa iisang lugar. Kung umatras ang isa sa mga saksi mula sa kanyang patotoo, ititigil ang parusa. Ito ang dahilan kung bakit bihira at napakadalang ang pagpapatupad ng parusa sa pangangalunya sa kasaysayan ng Islam, dahil ito ay napakahirap patunayan maliban sa pamamagitan ng pag-amin ng may sala.

Kung ipinatupad ang parusa sa pangangalunya batay sa pag-amin ng isa sa mga

nagkasala - at hindi batay sa patotoo ng apat na saksi - walang parusa sa ikalawang partido na hindi umamin sa kanyang kasalanan.

Ang pintuan ng pagsisisi ay binuksan ng Allah palagi

"Ang pagsisisi ay tinatanggap lamang ng Allah para sa mga gumagawa ng kasamaan sa kamangmangan at pagkatapos ay nagsisisi agad. Ang Allah ay magpapatawad sa kanila. Ang Allah ay laging nakakaalam at matalino." [229] (An-Nisa: 17).

"At sinuman ang gumawa ng masama o nagkasala laban sa kanyang sarili, pagkatapos ay humingi ng tawad sa Allah, ay makakatagpo ng Allah na mapagpatawad at maawain." [230] (An-Nisa: 110).

"Nais ng Allah na gawing magaan ang inyong pasanin, sapagkat ang tao ay nilikha na mahina." [231] (An-Nisa: 28).

Kinilala ng Islam ang likas na pangangailangan ng tao. Ngunit ito ay nagbibigay ng tamang paraan upang matugunan ang pangangailangang ito: sa pamamagitan ng kasal. Hinihikayat nito ang maagang pag-aasawa, at tumutulong sa pagtataguyod nito mula sa pondo ng pamahalaan kung may mga hadlang sa pag-aasawa.

Pinapahalagahan din nito ang paglilinis ng lipunan mula sa anumang paraan ng paglaganap ng kahalayan, at naglalagay ng mataas na layunin na nag-aalis ng enerhiya at iniisip para sa kabutihan. Ang Islam ay nagtuturo rin na gamitin ang libreng oras sa paglapit sa Allah, na lahat ng ito ay pumipigil sa anumang dahilan para gumawa ng kasalanan pangangalunya. Gayunpaman, hindi agad ipinapataw ng Islam ang parusa hanggang hindi napatutunayan ang kasalanan sa pamamagitan ng patotoo ng apat na saksi, na napakabihirang mangyari maliban na lamang kung hayagang ginawa ng nagkasala ang kasalanan. Kapag napatunayan, siya ay nararapat sa mabigat na parusa na ito. Ang paggawa ng pangangalunya ay isang malaking kasalanan maging lihim man o hayag.

May isang babaeng boluntaryong umamin sa kanyang kasalanan sa Propeta (sumakanya nawa ang kapayapaan) at humiling na ipataw ang parusa sa kanya. Siya ay buntis dahil sa pangangalunya. Kaya't tinawag ng Propeta ang kanyang tagapagalaga at sinabi, "Magpakita ka ng kabutihan sa kanya," na nagpapakita ng kabuuan ng batas at ng awa ng Lumikha sa mga nilalang.

Sinabi ng Propeta sa kanya, "Umuwi ka muna hanggang sa manganak ka." Nang siya

ay bumalik, sinabi niya, "Umuwi ka muna hanggang sa maawat mo ang iyong anak."
Sa kabila ng kanyang pagnanais na bumalik pagkatapos na maawat ang bata,
ipinatupad ng Propeta ang parusa at sinabi, "Siya ay nagsisi ng isang pagsisisi na kung
ito ay ipapamahagi sa pitumpung tao sa Madinah, ito ay sasapat para sa kanila."
Ang awa ni Propeta Muhammad ay maliwanag sa marangal na pangyayaring ito.

سؤال وجواب حول الإسلام

المصدر: <https://nwahy.com/qa-islam/tl/92/>

Arabic المصدر: <https://nwahy.com/qa-islam/ar/92/>

Friday 22nd of May 2026 12:01:12 AM